

2 UIT & THUIS

Top of flop

Gerard Mesman vraagt mensen die iets cultureels ondernemen: hoe vond je het?

'Al dat afval zet je aan het denken'

Wat: tentoonstelling 'Geo-design: Junk' Waar: Van Abbemuseum, Eindhoven Wanneer: vrijdag 25 okt. Nog te zien t/m 17 nov.

▲ Werk van Lotte de Haan over handel in gebruikte kleding in Zambia. FOTO GERARD MESMAN

'Al die onderdelen'

Anouk van de Sande (28), Rotterdam. 'Die uit elkaar getaalde magnetron vond ik wel illustratief. Al die onderdelen. Dan vraag je je al hoe je me met dat elektronische afval duurzaam kunt omgaan. Een vriend van mij werkt mee aan de 'e-waste race' voor basisscholen, waar ze gebruikte apparaten verzamelen. Heel inspirerend.'

daar is de vraag hoe we bewust om kunnen gaan met 'fast fashion'. Als ontwerper kijk ik ook naar de manier waarop deze tentoonstelling is vormgegeven. Heel inspirerend.'

'Nieuwe industrie'

Wen Chen (24), Taiwan (studeert in Londen). 'Over afval heb ik eigenlijk nog nooit nagedacht. Ongelofelijk hoeveel we dat hebben. De beelden over al dat plastic in de oceanen vind ik indrukwekkend. Maar de tentoonstelling laat het onderwerp van verschillende kanten zien. Zoals bijvoorbeeld het gebruik van afval om 3D-prints te maken voor decors. Of de handel in tweedehands kleding uit het Westen in Afrika. Dat brengt daar een hele nieuwe industrie in hergebruik. Ik had dit niet verwacht in een museum, wel goed. Het zet me aan het denken.'

maken voor decors. Of de handel in tweedehands kleding uit het Westen in Afrika. Dat brengt daar een hele nieuwe industrie in hergebruik. Ik had dit niet verwacht in een museum, wel goed. Het zet me aan het denken.'

'Hopelijk inspiratie voor ontwerpers'

Edo Staudt (75) en Rian Glasbergen, Gaarninge. 'Best triest om te zien, al dat afval. Al die spullen die we kopen en vervolgens ergens dumpen. Dat textiel in Zambia vind ik een goed onderwerp. Het maakt je bewust van wat er in zo'n land gebeurt als wij massaal onze algedankte kleding daar naar toe brengen. Hopelijk inspireert het ontwerpers om iets moois te doen met al die reststoffen. Een museum vind ik eigenlijk voor kunst, maar toch goed om dit te zien. Wel te veel Engels voor ons.'

brengen. Hopelijk inspireert het ontwerpers om iets moois te doen met al die reststoffen. Een museum vind ik eigenlijk voor kunst, maar toch goed om dit te zien. Wel te veel Engels voor ons.'

EN VERDER OOK NOG DEZE WEEK

Kick-ass folk Powerfolk uit Engeland van Chris & Sophie Matthews op o.a. diverse festivals en accordeons.

31 okt. De Bunker in Gemert

Open artthouse Schilderes Sorja David en kunstfotograaf Walter Haenen zetten de deuren open.

2 & 3 nov. Christinastraat 2a Eindhoven

Seksheling Theatermakers van Seksual Healing laten zich inspireren door o.a. ik vertrek.

6 nov ParkTheater Eindhoven

Uit&Thuis

donderdag 31 oktober 2019

90

5 REDENEN OM THUIS TE BLIJVEN

Liefdesliedjes en taart

Sandra Moerland luistert deze week naar het nieuwe album van Cigarettes After Sex en leest over de Nederlandse muziekgeschiedenis.

Boek Muziekgeschiedenis

In de Eregerij der Nederop beschrijft Peter Voskuil de totstandkoming van vele bekende singles en lp's uit de vaderlandse rockgeschiedenis. Hij sprak met de artiesten, sessiemuzikanten, producers, studiopersoneel en managers. Het boek geeft aandacht aan producties van Brabantse muzikanten zoals Peter Koelewijn, Anneke Grönloh, Pierre Kartner, Doe Maar, Harry van Hoof, Corry Konings en Gaus Meeuwis. ■ Uitgegeven bij JEA.

donderdag 31 oktober 2019

90

Cd Liedjes over de liefde

Cigarettes After Sex nam hun tweede album Cry op tijdens nachtelijke sessies op Mallorca. De liedjes gaan over de vele complexe facetten van de liefde. Hoewel de muziek snel kwam, duurde het nog twee jaar voordat de bibberende teksten voltooid werden. Geholpen door de ontluikende liefde van een nieuwe relatie, de invloed van films van Eric Rohmer en de liedjes van Shania Twain. ■ Uitgebracht bij Partisan Records.

Documentaire Theaterdirecteur

It Takes a Lunatic volgt het leven en de carrière van acteercoach en directeur van het American Place Theater, Lynn Handman. In deze documentaire komen bekende Hollywoodsterren die met Wynn gewerkt hebben aan het woord. Daarnaast licht de provocatieve, Amerikaanse kunstenaar zelf het verloop van zijn leven toe. ■ Nu te zien op Netflix.

Kookboek Taart en ijs

Copy Pastry is het nieuwe kookboek van 'sweat designer' Jürgen Koens. Het staat vol desserts; ijsgerechten, verrassende chocoladecreaties zoals mandarijn-kardemom en ribarboe-paprika en taarten. Koens kookte en bakte bij diverse gerenommeerde restaurants en was onder andere chef-pâtissier bij Manor Inter Scaldes. ■ Uitgegeven bij Forte Culinar.

Film Horror escaperoom

In Escape Room worden zes mensen door een raadselachtig bedrijf uitgenodigd om uit een van hun escaperooms te ontsnappen. De eerste die ontsnapt, wint een miljoen dollar. De deelnemers ontdekken alleen al snel dat het niet om een normale escaperoom gaat, maar om een gevecht van leven of dood wanneer de ene na de andere kamer gevaarlijke valstrikken blijkt te hebben. ■ Nu te zien op Netflix.

'Het mag schuren'

Expo Kunstenaars Hilde Braet is een van de deelnemers aan de expo 'Slow Photography' bij Pennings Foundation in Eindhoven. Mensen fotografeert de Gentse; vluchtelingen of kinderen met kanker. Of naakte dames op leeftijd.

Rob Schoonen r.schoonen@ed.nl

M et de Vlaamse Hilde Braet (62) praten over Slow photography gaat niet alleen over het maken van foto's maar ook over het proces dat daar aan vooraf gaat. 'Dat vind ik minstens zo belangrijk. Dat proces goed doen, dat leidt tot betere foto's, meer diepgang ook. Ik vind daarom de tijd van deze tentoonstelling heel fijn; het klinkt een beetje als een manifest. Het zegt iets over de huidige gang van zaken in de maatschappij, het neemt stelling tegen het alsmar sneller moeten...'. En dan, iedereen denkt tegenwoordig foto's te zijn met zijn mobielje, en maar vlug, vlug klik, klik, klik... Slow photography is het tegenovergestelde: even op de rem trappen en tijd nemen, mooi.'

Even op de rem trappen als fotograaf en tijd nemen, mooi

— Hilde Braet, fotograaf

einden bij elkaar en ze hebben mij gevraagd om tijdens die dagen workshops te geven. Dat doe ik vaker en daarbij gaat altijd over het zelfbeeld van de jongeren. Ter voorbereiding heb ik eerst samen met hen een paar uur gesproken over fenomenen als het portret en het zelfportret in de fotografie, heb heel veel geluisterd ook. Op voorhand had ik hen gevraagd of ze iets mee wilde nemen dat iets vertelt over hen zelf. En op het einde van de dag hebben we dan samen een foto gemaakt, een zelfportret, met dat attribuut. Dat waren mooie momenten.'

Hilde Braet studeerde fotografie aan de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten in haar woonplaats en behaalde later een master in Cultuurwetenschappen aan de Vrije Universiteit van Brussel. Maar na haar middelbare school studeerde ze eerst af als landbouwingenieur. Waar kwam dat vandaan? Braet lacht: 'Ik ben geen boerendochter of zo hoor, en ik heb tropische en subtropische landbouw gedaan. Met de bedoeling om ontwikkelingshulp te doen. Ik wilde echt iets gaan doen voor de maatschappij, voor de mensen. Maar dat bleek niet mogelijk, ik stootte steeds mijn neus, want ik was vrouw en ik had een leidinggevende positie en dat kon niet in de jaren zeventig.'

Subtiel-erotisch Daarmee maakte zij een switch naar de kunst, met name de fotografie, want dat was al haar hobby. Haar eerste serie had als titel Photo Boulevard. 'Daarin heb ik vrouwen op een subtiel-erotische manier geportretteerd. Die serie heb ik tentoongesteld in het

jaar dat Antwerpen Culturele Hoofdstad van Europa was, in 1993. En sindsdien ben ik zeker in mijn vrije werk, in dat segment verder gegaan.' Braet heeft het dan over erotiek, sensualiteit en seksualiteit. 'Bij vrouwen, zeker bij oudere vrouwen, is seksualiteit nog altijd een taboe. Ik probeer via mijn foto's dat taboe te doorbreken, op zijn minst bespreekbaar te maken.' Gelijktijdig met de expo in Eindhoven loopt een tentoonstelling van de Gentse fotografe in Kazerne Dossin in Mechelen, die zij in samenwerking heeft gemaakt met Stichting Auschwitz en waaraan zij drie jaar heeft gewerkt. Daarin legt Braet een link tussen vluchtelingen in de Tweede Wereldoorlog en die van nu. 'Want die parallel is - helaas - nog altijd te maken. Ik hoop hiermee de bezoeker te

▲ Foto uit serie over jongeren die gekker hebben gehad (links), en beeld uit de serie over vluchtelingen in Vlaanderen, nu te zien bij Pennings Foundation in Eindhoven. FOTOS: HILDE BRAET

'Langzame' foto's: van pinhole tot cyanotypie

Naast Hilde Braet exposeren bij 'Slow Photography' ook Maurice Brandt, levens curator van de tentoonstelling, met portretten, gemaakt met een technische camera. Eugene Daams, maakt cyanotypie (met de zo kenmerkende

cyaanachtige kleur) en ook havengezichten met een pinhole-camera. Koen Verjans is present met fotomontages van lichtreclames. De Spaanse Marti Llorens toont pinholefoto's van nu gesloopte gebouwen in Barce-

lona. Zijn landgenoot Manolo Lagullo exposeert stadsgezichten waarin minimale transformaties zijn waar te nemen. De tentoonstelling wordt 2 november om 17 uur geopend door Edwin Jacobs - eerder onder meer directeur van Museum Jan Cunen in Oss en Centraal Museum in Utrecht - is nu directeur Zuid Hogeschool, beeldende kunstopleidingen. De expo duurt tot 7 december. Open: woensdag t/m zaterdag van 12-17 uur.